

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/222/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614203672
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8614203672.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Consumer Finance Holding a.s., so sídlom v Kežmarku, na Hlavnom námestí č. 12 proti žalovanému H. F., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej vo W., na ul. K. č. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom v Prešove, na Nám. legionárov č. 5, o zaplatenie sumy 439,75 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Svidník zo dňa 8.12.2014 č. k. 5C 149/2014 - 20 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Vedľajšiemu účastníkovi sa p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia vo výške 20,03 Eur a žalobca je p o v i n n ý ju zaplatiť JUDr. Igorovi Šafrankovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým uznesením v dôsledku späťvzatia žaloby zo strany žalobcu konanie zastavil. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania vo výške 47,48 Eur.

Výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka odôvodnil ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania v celkovej výške 47,48 Eur za jeden úkon právnej služby.

Proti tomuto rozhodnutiu, a to konkrétne proti výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozhodnutie zmeniť tak, aby vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov priznaná nebola. Ako dôvod uviedol, že trovy konania vedľajšieho účastníka nemožno považovať za účelne vynaložené a to preto lebo úkony vedľajšieho účastníka neboli nevyhnutné pre účelné bránenie práva žalovaného. Vedľajší účastník vstúpil do konania bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného a to oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania vedľajší účastník nemal žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Vedľajší účastník zastúpený advokátom neuvádza žiadne konkrétne skutočnosti vzťahujúce sa na vec, ale ide iba o výpočet všeobecne uvádzaných tvrdení, a preto nie je možné hovoriť o nejakých účelných krokoch právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v súdnom konaní a jeho účasť v konaní možno považovať za bežnú až rutinnú záležitosť. Ani súd ani žalovaný neiniciovali vstup vedľajšieho účastníka do konania a do tohto konania vstúpil sám po zistení predmetu konania, po získaní informácii o predmete konania z prvostupňového súdu. Nebola tak splnená podmienka pre priznanie nároku na náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi v tom smere, že úkony, ktoré vykonal nemožno považovať za účelné a efektívne vynaložené. Hlavnou

zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o trovách konania je zásada úspechu vo veci. Ani rozhodovanie o trovách nesmie byť len mechanickým posudzovaním výsledku sporu bez komplexného zhodnotenia rozhodnutia vo veci. Rozhodnutie o trovách má byť zrejmým a logickým ukončením celého súdneho konania. Účelnosť vynaložených trov konania je zásadou, ktorá platí pri aplikácii ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore a platí to aj pre vedľajšieho účastníka musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo ako v danom prípade, procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku. Aj keď nemožno uprieť právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom v zmysle ustanovenia čl. 47 Ústavy Slovenskej republiky, nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. To platí aj na podanie advokáta, ktoré neobsahuje žiadne skutočnosti vzťahujúce sa na predmet sporu, alebo skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, nakoľko sú významné na posúdenie veci samej. K späťvzatiu žaloby zo strany žalobcu nedošlo v dôsledku procesných úkonov vedľajšieho účastníka, keďže o vstupe vedľajšieho účastníka vedomosť nemal, ale urobil tak na základe vlastného rozhodnutia bez uvedenia dôvodu.

Odvolací súd v zmysle zásad ustanovenia § 212 O.s.p. preskúmal uznesenie v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

Novelou Občianskeho súdneho poriadku vykonanou zákonom č. 384/2008 Z.z. bola s účinnosťou od 15.10.2008 zavedená druhá skupina subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. Nové ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. však práve v prípade právnických osôb zameraných na ochranu práv spotrebiteľa nevyžaduje preukazovanie právneho záujmu na výsledku sporu. Cieľom navrhovanej úpravy je vychádzajúc z dôvodovej správy rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov, ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu vstupovať do konania ako vedľajší účastníci. Dôvodom je fakt, že v danej situácii by bolo takmer nemožné preukázať právny záujem na výsledku sporu. V praxi ide hlavne o právnické osoby v postavení mimovládnych organizácií zameraných na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou, o združenia na ochranu spotrebiteľov a podobne.

Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách nestanovuje, že združenia na ochranu spotrebiteľov musia mať právo vstupovať do sporov o individuálnych záujmoch spotrebiteľov ako vedľajší účastníci. Článok 7 ods. 2 tejto smernice priznáva týmto združeniam procesné práva pokiaľ ide o ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov. Smernica teda nič nehovorí o prípadnej účasti združení na ochranu spotrebiteľov v individuálnych sporoch. Toto mlčanie sa ale v žiadnom prípade nedá chápať ako zákaz takejto činnosti. Z článku 8 Smernice Rady č. 93/13 EHS vyplýva, že členské štáty môžu zaviesť opatrenia, ktoré sú priaznivejšie pre spotrebiteľa, ako tie, ktoré sú stanovené v smernici. Takýmto opatrením môže byť aj pripustenie vedľajšieho účastníctva v konaní. Občiansky súdny poriadok účinný do 31.12.2014 v ustanovení § 93 a ani v iných ustanoveniach neupravoval, aby podmienkou pre vstup vedľajšieho účastníka do konania mal byť výslovný súhlas účastníka, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať.

Vedľajší účastník v súlade s ustanovením § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014 do konania mohol vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Možnosť vstupu do konania bola obmedzená len dobou trvania konania. Vedľajší účastník tak mohol vstúpiť do konania kedykoľvek od momentu jeho začatia až do doby, kedy sa konanie skončilo. Začiatok konania je daný dňom, keď došiel súdu návrh na jeho začatie alebo keď bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu (§ 82 ods. 1 O.s.p.).

Ak Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 31.12.2014 v prípade vedľajšieho účastníka ako združenia na ochranu spotrebiteľa nevyžadoval preukazovanie právneho záujmu na výsledku sporu a jeho vstup do konania nepodmieňoval výslovným súhlasom zo strany žalovaného, bolo pripustenie vstupu vedľajšieho účastníka do konania vhodným prostriedkom pre dosiahnutie toho, aby žalovaný ako spotrebiteľ mohol účinnejšie brániť svoje práva vyplývajúce z uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy.

Na právnu úpravu vyplývajúcu z ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom od 1.1.2015 prihliadať nemožno, nakoľko vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastného podnetu pred 1.1.2015, teda v dobe keď v tom čase účinný Občiansky súdny poriadok nevyžadoval ako súčasť podnetu aj súhlas účastníka so vstupom do konania.

Vo veci sa nedá stotožniť s argumentáciou o nemožnosti priznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi pre rozpor s právnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania, ako aj z dôvodu neúčelnosti týchto trov len preto, lebo vedľajší účastník je inštitúciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ust. § 93 ods. 4 O. s. p.. Vstupom do konania mu vznikajú i práva a povinnosti súvisiace s náhradou trov konania upravenou v ust. § 142 a nasl. O. s. p.. To znamená, že v prípade úspechu v spore mu môže byť priznaná náhrada trov konania a v prípade neúspechu môže byť zase zaviazaný na náhradu trov konania.

V prejednávanej veci žalobca v konaní úspech nemal, nakoľko svoju žalobu vzal v celom rozsahu späť. Preto pri rozhodovaní o trovách konania sa muselo vychádzať z ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. S prihliadnutím na znenie tohto ustanovenia je to práve žalobca, ktorý má povinnosť nahradiť trovy konania vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane žalovaného, ktorý zastavenie konania nezavinil.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom, a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie potrebné sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. Právo každého na právnu pomoc v konaní pred súdmi je pritom základným ústavným právom upraveným v čl. 47 Ústavy Slovenskej republiky. Právnu pomoc advokáti poskytujú za odmenu, a preto je na mieste, aby v prípade, ak vzniknú zákonné predpoklady pre priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, táto náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi aj priznaná bola. V opačnom prípade by ústavné právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc pôsobilo odradzujúco, nakoľko všetky trovy s tým spojené by musel znášať zo svojich prostriedkov.

Pre posúdenie možnosti priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nie je smerodajné, že vedľajší účastník v čase vstupu do konania o spore nemal žiadnu vedomosť. O predmete sporu sa vedľajší účastník mohol dozvedieť až z obsahu žaloby a jej príloh, pričom tieto listiny mu mohli byť doručené až po tom, čo vstúpil do konania ako vedľajší účastník. Žaloba s prílohami sa totiž podľa ustanovenia § 114 ods. 2 O.s.p. mohla doručiť len žalovanému, resp. vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného.

Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 219 ods. 1 a 2 O. s. p., rozhodnutie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a z tohto titulu úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,03 Eur. Predmetom odvolacieho konania nebola vec sama ale iba trovy v dôsledku čoho sa základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby (spísanie vyjadrenia k odvolaniu) vo výške 16,60 Eur znížila na 1/2, teda na čiastku 8,30 Eur (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z. z.). Po pripočítaní režijného paušálu za úkon vykonaný v roku 2015 vo výške 8,39 Eur a

sumy 3,34 Eur tvoriacej 20 % DPH, celkové trovy vynaložené vedľajším účastníkom v odvolacom konaní dosiahli sumu 20,03 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.